

[Valdemar Sørensen.]

vendelsen af denne Lov. Det har det desværre gjort, og jeg tror, at vi maa se den Sandhed i Øjnene, at jo længere Tiden gaar, des mere fremherskende bliver dette Forhold. Men des vigtigere bliver det andet, som det ærede Medlem Hr. Dahl fremhævede, nemlig at de Reparationsarbejder, som normalt skal foretages i Ejendommene hvert Aar, fordi Ejerne faar Penge ind til dem gennem Huslejen, dem maa man nødvendigvis se at faa udført, og hvis det ikke kan ske paa Frivillighedens Grund, er jeg meget bange for, at alle Anskuelser om Lemfældighed paa dette Omraade paa et eller andet Tidspunkt maa sættes til Side, fordi dette Spørgsmaal er af en saadan Vigtighed baade for Beskæftigelsen og for Ejendommenes Tilstand, at det i Længden ikke kan sættes til Side.

Derfor tror jeg, at det nu er sidste Frist for de Mennesker, som Loven henvender sig til, til at tage under Overvejelse, om det dog ikke alligevel var bedst at skride til de Reparationsarbejder, som Loven sigter paa. Jeg maa erkende, at der er sat mange Hjul i Bevægelse for at faa dem til det i den Tid, der er gaaet. Det højtærede Ministerium har drevet en fortræffelig Propaganda for Sagen. Jeg beklager at maatte sige, at fraregnet den københavnske Grundejerforening, der ved sin Formand har anbefalet Sagen, uden at Formanden tilsyneladende har haft videre Held inden for sin Medlemskreds, er den i de interesserede Kredse ikke mødt med samme Iver som den, det højtærede Ministerium har udvist. Det forekommer mig paafaldende, at Bygningshaandværkerkredse ikke har givet det højtærede Ministerium en Haandsrækning i Propagandaen. De store Organisationer af Mestre i Byggefagene har efter min Formening ikke rørt sig i dette Spørgsmaal, og jeg maa erkende, at det undrer mig, at den Del af Befolkningen, som først og fremmest skulde være interesseret i Spørgsmaalet, forholder sig saa passiv, som Tilfældet har været.

Jeg vil haabe, at dette Forhold maa ændre sig i den Tid, vi kommer ind i, og jeg knytter ogsaa et vist Haab til den Omstændighed, at i Modsætning til da vi behandlede Loven første Gang, gaar vi denne Gang hen imod Sommeren, mod Bygge-

sæsonen, den Sæson, da Reparationsarbejder bedst kan udføres. Der er nemlig ingen Tvivl om, at i den Tid, der er gaaet siden November, da man har haft Vinteren foran sig, har mange Mennesker af reelle praktiske Grunde foretrukket at skyde Spørgsmaalet ud til Foraaret, da Reparationer bedst lader sig udføre. Jeg tror, at allerede denne Omstændighed gør, at man i den kommende Tid kan regne med noget mere Tilgang. Men jeg takker den højtærede Minister for den Propaganda, der drives, og jeg beder om, at man vil se at vække de Erhvervsorganisationer, der har Interesse i det, til Daad i den kommende Tid. Jeg peger endvidere paa den samme Baggrund, som det ærede Medlem Hr. Dahl pegede paa, at hvis Frivilligheden ikke hjælper i dette Forhold, er jeg bange for, at vi kommer til at gaa den modsatte Vej, næste Gang vi skal beskæftige os med Spørgsmaalet.

Dermed skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Overvejelse i et Udvalg og til velvillig Behandling i dette høje Ting.

Aksel Larsen: Hvis de her foreslaaede Ændringer i Loven af 31. Oktober virkelig er en Forbedring af denne Lov, hvis de kan bevirke, at de omhandlede Bygningsstandsættelser og Varmeisoleringsarbejder sættes i Gang, saa Husene bliver bedre at bo i, og saa der spares Brændsel — og dette kan jo nok være nødvendigt, navnlig for dem, der ikke hører til Velhaverne og faar en ekstra Tildeling —, saa kan vi naturligvis se med Sympati paa det Lovforslag, der her behandles. Paa den anden Side forekommer det os, at Regeringen og Rigsdagens Flertal snart burde se at blive lidt klog af Skade. Det er snart lidt for tit, at vi, efter at en Lov har fungeret et Par Maaneder, bliver stillet over for, at man kommer og siger: den var ikke rigtig god, den duede i Grunden ikke, nu maa vi have flikket paa den, saa bliver den førsteklases.

Det er jo det, der sker her, og det er sket i andre Tilfælde. Nu kommer man og siger, at Loven af 31. Oktober er næsten ikke blevet brugt af Husejerne, og saa maa vi se at give dem lidt mere Sul paa Brødet, vi maa lokke lidt for dem, saa skal vi se, saa bruger de den nok,